

จดหมายถึงบรรณาธิการ

การเว้นระยะทางสังคม

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิงนิภา จุญญเวสม์
ราชบัณฑิตสำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสภาแห่งประเทศไทย

เรียนบรรณาธิการวารสารโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชื่อ “การเว้นระยะทางสังคม” (Social distancing) ที่แพร่หลายอยู่ในสื่อต่างๆ ระยะนี้ (อาจมีชื่ออื่นที่เพี้ยนไปจากชื่อนี้บ้าง แต่อยู่ในขอบข่ายความหมายเดียวกัน) คือให้บุคคลที่ไปปรากฏตัวในสถานที่สาธารณะต่างๆ หรือในเคหะสถานที่จัดประชุมหรือรื่นเริง ยืนหรือนั่งห่างจากกันอย่างน้อย ๑ เมตร (มักกำหนดไว้ ๒ เมตร) เพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับฝอยน้ำลายหรือเสมหะที่ออกจากปากหรือจมูกของผู้ที่อยู่ใกล้ โดยเชื่อว่าฝอยของเหลวที่มีอนุภาคของแข็งหรือกึ่งแข็งหรือของเหลวที่ฟุ้งออกมาจากการพูด ไอ หรือจามนั้นจะตกลงสู่เบื้องต่ำบนที่รองรับต่างๆ เช่น พื้นห้องโถง เก้าอี้ ฯลฯ และไปได้ไกลไม่เกิน ๑ เมตร

กฎเกณฑ์นี้กำหนดขึ้นเมื่อเกิดโรคระบาดจาก SARS-CoV-2 (ชื่อโรคคือ COVID-19) เพื่อหลีกเลี่ยงการได้รับไวรัสก่อโรคจากผู้ป่วยหรือผู้ที่มีเชื้อในทางหายใจที่ไม่แสดงอาการป่วย ในบริบทนี้ทำให้เชื่อว่าถ้าไปเข้าสังคมที่ทุกคนสวมใส่หน้ากากคลุมจมูกและปาก และไม่ไปสัมผัสแตะต้องร่างกายของกันและกัน ไม่น่าจำเป็นต้องเว้นระยะห่างกัน และเช่นกันในเคหะสถานของครอบครัวที่ไม่มีผู้เป็นโรค ก็ไม่จำเป็นต้องสวมใส่หน้ากากและเว้นระยะจากกันและกัน